

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 21 / CIF / 16.03.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CIF\21CIF\

Fitxer 21CIF1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Igualtat i Feminisme

Sessió 21, dilluns 16 de març de de 2026

Presidència de la I. Sra. Sabrin Araibi Marachi

Sessió 21 de la CIF

La sessió de la Comissió d'Igualtat i Feminisme (CIF) s'obre a ****. Presideix Sabrin Araibi Marachi, acompanyada de la vicepresidenta, Ennatu Domingo i Soler, i de la secretària, Lorena Roldán Suárez. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents [Ernesto Carrión Sablich](#), [Elena Díaz Torrevejano](#), [Lídia Ferré Ferré](#) i [Jordi Riba Colom](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Laura Martínez Portell](#), [Carme Renedo i Puig](#) i [Ariadna Urroz Segura](#), pel G. P. de Junts; [Ana Balsera i Marín](#), [Alba Camps i Roca](#) i [Raquel Sans Guerra](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Júlia Calvet Puig](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Susanna Segovia Sánchez](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Igualtat i Feminisme amb la consellera d'Igualtat i Feminisme sobre la detenció de l'imam de Ripoll el 12 de febrer de 2026 per una presumpta agressió sexual a una menor (tram. 354-00319/15). Grup

Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

2. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Save the Children davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè presenti l'informe "Darrere la pantalla: violència sexual contra la infància a l'entorn digital" (tram. 356-01400/15). Susanna Segovia Sánchez, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença de la directora general de Drets Humans i Lluita contra els Discursos d'Odi davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè informi sobre les mesures, els protocols i les actuacions amb relació a la detenció de l'imam de Ripoll el 12 de febrer de 2026 per una presumpta agressió sexual a una menor (tram. 356-01421/15). Júlia Calvet Puig, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Compareixença d'una representació de l'Institut de Ciències Polítiques i Socials davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme per a presentar l'informe "Nois, noies i un abisme. Opinions sobre la igualtat i el feminisme" (tram. 357-00796/15).

5. Proposta de resolució amb motiu del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones (tram. 250-00873/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació (text presentat: BOPC 357, 19).

6. Proposta de resolució sobre la lluita contra la violència digital (tram. 250-00912/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació (text presentat: BOPC 370, 15).

7. Proposta de resolució sobre la defensa de les dones davant l'avenç de l'islamisme (tram. 250-00918/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 370, 29).

La presidenta

Bona tarda, donem inici a la comissió del dia d'avui.

Tenim..., bé, primer de tot, si algun grup ha de comunicar substitucions? El Grup del Partit Socialista i Units per Avançar?

Elena Díaz Torrevejano

Sí, presidenta. La diputada Conchi Jiménez substitueix el diputat Jordi Riba, i la diputada Andrea Zapata la diputada Lúdia Ferré.

La presidenta

Perfecte. Algun altre grup? (*Pausa.*)

Abans de passar a la votació de les sol·licituds que tenim pendents, també volíem comentar que ens va arribar de la Mesa del Parlament que la diputada Ariadna Urroz Segura, d'acord amb el que disposa l'article 95 del Reglament del Parlament, amb motiu de permís per maternitat, delega el seu vot a la diputada Laura Martínez a la Comissió d'Igualtat i Feminisme fins al 29 de març, perquè ho tinguem totes en coneixement.

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença

354-00319/15, 356-01400/15 i 356-01421/15

I ara sí, doncs passàrem a les sol·licituds que hem de votar, que són tres. Algú vol vot separat o...? D'acord, Esquerra?

Ana Balsera i Marín

Voldríem el vot separat, podríem votar la 1, la primera i la tercera per una banda i la segona per una altra.

La presidenta

D'acord, perfecte. Doncs, si no hi ha cap altra sol·licitud, faríem aquesta votació.

Doncs passàrem a votar el punt 1, que és la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Igualtat i Feminisme amb la consellera d'Igualtat i Feminisme sobre la detenció de l'imam de Ripoll el 12 de febrer del 2026 per una presumpte agressió sexual a una menor, demanada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. I el punt 3, que és la sol·licitud de compareixença de la directora general de Drets Humans i Lluita contra els discursos d'odi davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè

informi sobre les mesures, els protocols i les actuacions amb relació a la detenció de l'imam de Ripoll el 12 de febrer del 2026, per una presumpte agressió sexual a una menor, demanada també pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Vots a favor?

Tres vots a favor.

Vots en contra?

Vots en contra del Partit Socialista i Units per Avançar, del Grup Parlamentari d'Esquerra, del Grup Parlamentari de Comuns i del Grup Parlamentari de Junts.

I en aquest cas no hi ha cap abstenció.

Doncs quedaria rebutjada.

Ara passaríem a fer la votació del segon punt, que és la sol·licitud de compareixença d'una representació de Save the Children davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè informi, presenti l'informe «Darrere la pantalla, violència sexual contra la infància a l'entorn digital», presentada pel Grup Parlamentari dels Comuns.

Vots a favor?

Doncs quedaria aprovada per unanimitat.

I ara doncs passaríem a la compareixença, que no sé si ja han arribat o... *(Veus de fons.)* Sí, perfecte.

Doncs suspenem uns minutets per anar a rebre els compareixents.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Doncs avui per la compareixença ens acompanyen una representació de l'Institut de Ciències Polítiques i Socials davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme.

Compareixença d'una representació de l'Institut de Ciències Polítiques i Socials per a presentar l'informe "Nois, noies i un abisme. Opinions sobre la igualtat i el feminisme"

357-00796/15

Per presentar l'informe «Nois i Noies, un abisme. Opinions sobre la igualtat i el feminisme». I aquesta presentació doncs ens la farà el senyor Oriol Bartomeu Vallès, director de l'Institut de Ciències Polítiques i Socials i la senyora María Freixanet Mateo, responsable de la línia de gènere de l'Institut de Ciències Polítiques i Socials. I tindran llavors quinze minuts per poder presentar l'informe i després ja serà la part on els grups parlamentaris podran preguntar. Podeu començar quan...

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

Oriol Bartomeus Bayés (director de l'Institut de Ciències Polítiques i Socials)

Bé, en primer lloc, moltes gràcies per la invitació a comparèixer. L'Institut de Ciències Polítiques i Socials és un institut de recerca de la Universitat Autònoma de Barcelona, creat el 1988 en forma de consorci de la pròpia Universitat Autònoma i de la Diputació de Barcelona, amb l'objectiu d'investigar la realitat social i política de Catalunya. Els objectius fonamentals de l'Institut, a part d'això, és transmetre aquest coneixement que nosaltres adquirim sobre la realitat social i política, transmetre-ho al comú de la ciutadania i alhora també ajudar les institucions públiques i els governs –en la mesura del que ens és possible–, a millorar les seves polítiques en diversos aspectes.

Jo els explicaré una mica la gènesi d'aquest treball i la Maria Freixanet els explicarà més concretament les conclusions. Nosaltres, l'Institut de Ciències Polítiques i Socials, portem des de l'any 89 realitzant una enquesta anual a la societat catalana. És la sèrie demoscòpica més llarga del país i ens ha permès estudiar l'evolució i les tendències polítiques socials de l'opinió.

L'any 23 vam decidir recuperar algunes preguntes que feia temps que no es feien. Una d'elles era l'acord o desacord amb el concepte feminisme. Era una pregunta que no es feia des de feia vint anys, que l'havíem fet però l'havíem deixat de fer i la

vam recuperar. Els resultats d'aquella pregunta ens van donar com a resultat una cosa que ara és molt evident perquè arran d'això se n'ha parlat, i és que vam constatar que existia una bretxa en l'opinió entre homes i dones joves pel que fa al feminisme i en general en les qüestions sobre igualtat de gènere.

Així com en els grups d'edat més alta ens trobàvem que no hi havia diferències entre homes i dones, que és el que ens podíem esperar perquè és el que havia passat feia vint anys, en els grups més joves ens trobàvem una diferència molt important pel que fa a totes les opinions sobre igualtat de gènere i feminisme, essent les noies joves molt favorables o que es mostraven molt favorables al feminisme o a totes les preguntes relacionades amb la igualtat de gènere, i els nois joves, que es mostraven clarament, clarament, hi havia una part important de nois joves que s'hi mostraven en contra, de tal manera que els homes grans eren més favorables al feminisme que els homes joves.

Arran d'això, arran del descobriment d'aquest abisme, com després l'hem qualificat, vam voler aprofundir en l'anàlisi d'això i vam decidir dur a terme una anàlisi qualitativa en base a grups de discussió sobre un univers d'estudiants de secundària. Vam seleccionar nou centres, nou instituts que abastessin una mica el ventall diferent de centres públics, centres concertats, zones més benestants i zones més empobrides. I de l'estudi d'aquests nou instituts, a aquests nou instituts es va anar i es va a un grup de classe, es va dividir el grup de classe en tres grups, un grup de noies, un grup de nois i un grup mixte i se'ls va fer discutir a tots tres sobre una base d'un guió preestablert amb la presència i el lideratge i el guiatge de persones de l'Institut.

Maria Freixanet Mateo (responsable de la línia de gènere de l'Institut de Ciències Polítiques i Socials)

Sí, una mica el que preteníem rastrejar no era allò que era específic d'un centre, d'un barri, sinó allò que, diguem-ne que satura. Que satura vol dir que quan tu has anat a set instituts,...

Fitxer 2

saps que aquell argument en el vuitè institut apareixerà. I per tant podem estar parlant d'un relat generacional, sí. Aquest era l'interès. El que preteníem era, més enllà de les dades, comprendre quins són els discursos, quines eren les preocupacions de nois i noies que feien que estiguessin caminant cap a sistemes de valors divergents. Perquè això anava contra la lògica de pensar que, en societats, diguem-ne, pensàvem que anàvem cap a societats que estarien cada vegada més unisex i en canvi el que estàvem percebent és que s'estaven generant dos sistemes de valors divergents.

Aleshores vam anar amb aquesta idea d'entendre els raonaments sense judici, i llavors vam fer uns guions molt blancs. Molts blancs volia dir que eren preguntes de l'estil: tu creus que vivim en una societat que tracta igual els homes i les dones? Per entendre quines eren les seves zones de preocupació i els seus raonaments. Aleshores, així molt ràpid, el que vam poder captar, per començar, que el que passava als grups de nois i grups de noies era profundament diferent. Estan creixent junts però de costat, no vinculats, sinó com si visquessin en dos planetes diferents. Allò que els preocupa, cap on van els seus raonaments, no es toquen.

Aleshores, des d'aquí hi ha una derivada d'això que en podem parlar si voleu, que la nostra impressió és que hi havia poc vincle entre ells i elles. Ells són amics entre ells, elles són amigues entre elles i el vincle era fluix. Aleshores, en els grups de nois el relat principal, el relat alfa, que dominava era un relat d'antagonista. Jo em sento l'antagonista del feminisme. Jo em sento com acusat i jo actuo des d'aquest lloc. Sempre hi tenies un enunciator principal que feia un desplegament del que en diem el discurs neomasclista, que no seria el discurs clàssic masclista sinó una adaptació discursiva al temps actual, que es basa bàsicament en no negar mai el valor de la igualtat, la igualtat seria un valor positiu però en creure fermament que avui aquesta igualtat està trencada a l'inrevés, contra els homes, hi hauria un desplegament d'un discurs que no valida les dades.

Les dades serien un enunciat, un «xiringuito», un sistema de coneixement que no és veraç. Per tant, qualsevol dada que encara demostrï desigualtat no és suficient, perquè la percepció és que vivim en una societat que és desigual cap als homes. I

des d'aquí, en tant que no reconec la desigualtat, qualsevol política correctiva que faci s'entén com a contrària als homes. Aquest seria el pou discursiu principal.

Aquest sistema de discurs –no és que no n'hi hagi altres–, sinó que és com l'enunciador principal, el que té més força quan hi ha només nois fins al punt que altres discursos no s'atreveixen a interactuar. I, a més, és capaç de canalitzar una proposta que reomple la identitat masculina, una proposta de com ser home avui. Des de l'antifeminisme, aniria en *pack* amb els *burpees* o amb les criptomonedes. És una proposta de com ser home avui. Aquest seria el lloc fort de l'enunciació masculina que, a més, és un discurs que té una lògica de suma zero. Si els va millor a les meves companyes, creuen que és el temps de les dones, han viscut la quarta onada feminista, senten que és el seu moment i, per tant, no és el meu. Des d'aquesta percepció, seria com el discurs principal.

Aleshores, mentre ells fan un discurs molt fort d'antagonisme al feminisme, alhora la nostra impressió és que és com el feminisme, no a la igualtat, i que en realitat hi ha valors igualitaris que estan profundament incorporats. És a dir, hi ha coses que les donen per fetes. Per exemple, quan els preguntes com t'organitzaràs la vida quan siguis gran, ells diuen treballar i cuidar per igual. Això seria una posició feminista. Per ells, no, això és normal. El feminisme són dones que estan molt enfadades i això és normal.

El que estem intentant dir és que hi ha implícits aprenentatges feministes que considerem que sí que estan fets, aprenentatges igualitaris. Segurament pots tenir un noi que a la seva companya li digui, «*vete a fregar*», però a casa seva fregui els plats igual que la seva germana, més que son pare i més que el seu avi. Per tant, és possible que tinguis generacions amb un discurs, un discurs més neomasclista, però una pràctica amb un aprenentatge de base més igualitària.

Això els nois, mentre estan les noies estan com en un altre planeta. La seva preocupació és la violència sexual. Elles senten que ,poden fer la vida com vulguin, que s'organitzaran com vulguin, que poden treballar, estudiar, estimaran a qui vulguin, faran la vida amb llibertat, però l'existència de la violència sexual és el que les desiguala i et parlen tota l'estona de coses que els hi passen, «jo l'altre dia venia a l'institut i tres homes em miraven», «cada dia, quan jo surto de festa, em passa no

sé què», anuncien tota l'estona situacions de pressió o de possibilitat de trobar-se amb la violència sexual. Allò és el que senten que les desiguala, la possibilitat de trobar-se-la.

Després, el que els acaba passant, efectivament, aquí hi ha molta disparitat. Per exemple, sí que hi ha molta classe social. El que els acaba passant tens des de mirades a intents de violació, tens un ventall, però la por és per totes. Alhora fan servir molt menys estereotip que les generacions anteriors. Coneixen que no és un senyor amagat en un carreró, sinó que pot ser..., una noia deia, «és que pot ser el teu pare, el teu avi, un capellà, un mestre». Però com que no els deixen de passar coses, el que tenen és un pensament soterrat de pànic. És a dir, si jo conec, però no deixen de passar coses, el que tenen és la por, aleshores la por és el seu tema.

Això, i després hi ha una altra zona que és tot el que té a veure amb la por de trobar-se pressions en el terreny íntim, les primeres relacions sexuals i trobar-se amb certes demandes masculines, certes pràctiques, aquí acusen clarament la pornografia, per exemple, o els cossos que els nois esperaran trobar-se. Llavors, la sexualitat és el seu tema. Ells estan, els nois estan en un lloc molt politicomediàtic, et parlen de les lleis, ells et parlen de les quotes, de les denúncies falses, et parlen de..., més el públic, i les noies continuen arrelades a la vida quotidiana i a la violència sexual. Llavors, si us hi fixeu, hi ha com un abisme en els temes de preocupació que no es toquen.

Això, quan s'ajunten els grups mixtos, el que acabaven veient és que si tu tens un grup bastant trencat, en el sentit que els nois i les noies són poc amics, això va a un lloc molt agre perquè el noi diu, «elles tenen privilegis», i la noia diu «i la meua por, què passa amb la meua por?, i això no dialoga, llavors, tens un grup molt trencat.

En canvi, quan tu aconseguies tenir un grup que tu podies percebre que era més amic, inclús per com s'asseien o per com es dirigien els uns als altres, que hi havia més vincle, passava una cosa que és, o sigui, tot canviava en el moment en què quan una noia relata una situació de violència sexual, que no paren, perquè no paren, perquè el que no tenen és vergonya, «a mi m'ha passat això, m'ha passat allò», quan un noi pot dir, «ostres, quina por, això que estàs dient, jo em poso al teu lloc» o un noi deia «sí, sí, jo a la meua companya l'he d'acompanyar a casa quan

tornem de festa, per exemple, perquè si no els seus pares no la deixen sortir, em sembla fortíssim». O sigui, quan un noi podia fer el gest de posar-se al lloc d'elles, tot canviava, perquè després d'això tu no passes a parlar ni de quotes de bombers, ni de denúncies falses, passes a parlar de la vida quotidiana i de què fem perquè això canviï. Llavors, tot allò tan discursiu, tan construït, dequeia i anaven a buscar solucions.

Llavors, el que hem fet nosaltres, senzillament, ha estat intentar recollir les zones de solucions que aquests grups més igualitaris podien elaborar. I llavors, en el nostre informe hi ha una part de recomanacions, que són les seves, que van en tres línies. Hi ha una part que té a veure amb els límits, amb tot el tema de posar límits a la vida virtual. Els debats aquests que teniu sobre els mòbils, de què i quant pot impactar en una vida adolescent, ells també els tenen. O sigui, hi havia un xaval que deia, «és que a mi, jo ara sóc gran i tinc quinze anys, però quan en tenia tretze m'arribaven uns continguts que jo no podia gestionar».

Llavors, la cosa com de fes-te càrrec tu, que ets adulta, de què m'arriba, era una demanda dels grups més igualitaris, perquè són conscients de tota una penetració discursiva, des de la manosfera a la pornografia, molt severa sobre ells mateixos. Tenen més consciència de la que creiem sobre l'impacte d'això. Llavors, hi ha una part de recomanacions que va a com posem límits.

Hi ha una altra part que té a veure amb el que és inversió en coeducació. Són molt crítics amb la manera en què estem intervenint a les escoles, que ho estem fent des de la precarietat absoluta. Una escola, quan pot, contracta algú com jo, que va allà a explicar-los una cosa, un bolet, i això no està funcionant. Per tant, estan demanant poder treballar la coeducació des del que viuen. No és que no vulguin parlar de temes d'igualtat i feminisme, volen parlar des d'allò que els passa, «hi ha hagut un intent de violació en unes colònies, volem treballar-ho», «a l'hora del pati, no sé qui li diu sempre no sé què, volem treballar-ho». No és que no vulguin treballar aquesta mena de temes, però s'ha de treballar internalitzat en el procés educatiu. Per tant, la part d'inversió en coeducació i com ho fem seria la segona zona.

I l'última, i acabo, la tercera zona seria què fem per no deixar l'escola sola. Perquè aquí hi ha un element que té a veure amb aquest trencament entre ells i elles que té

a veure amb la soledat. Estan molt sols. Surten de l'institut i no queden. I, per tant, si tu i jo quan sortim de l'institut anem a una plaça i tu m'expliques què et passa, jo a tu t'estimo una mica i per tant hi ha un vincle. Jo faig el gest de posar-me al teu lloc. Aleshores, què fem perquè puguin estar més temps fora d'escola, junts, despantallats i vinculats.

Llavors, tot el que pugui ser polítiques educatives, polítiques de ciutat, per exemple. Una ciutat podria fer una política cultural cada tarda per tenir-lo junts a l'adolescència. O esportiva, mixta. Als anys noranta hi havia els educadors de carrer que anaven a les places. És a dir, què fem per donar-los més espais on puguin generar vincle, perquè la nostra impressió és que part de la problemàtica ve d'aquí, de la dificultat per ser un sol cos social. I estan fent un procés de trencament entre els dos sexes que creiem que és rellevant.

Estic ja fora de temps, fins aquí el que us he pogut explicar.

La presidenta

Perfecte, moltes gràcies per l'explicació. Ara donaríem el torn als grups parlamentaris per fer les preguntes o les consultes que tinguin. I començaríem pel Grup Parlamentari de Junts, que ha sigut qui ha demanat la compareixença i té la paraula la diputada Laura Martínez Portell.

Laura Martínez Portell

Moltes gràcies. És un tema que ens preocupa molt, aquesta regressió dels joves quant al concepte feminisme i quant a com treballem les coses. Imaginàvem que quan féssim una política més coeducativa la igualtat i el feminisme avançaria, i en aquest cas veiem un retrocés. La bona notícia és que no és la igualtat el que retrocedeix, perquè ells sí creuen en una societat igualitària i la volen tant ells com elles, és el concepte feminisme el que els fa por –creiem–, en aquest cas en els nois.

Hi ha algunes..., respecte a la metodologia o coses que s'han tingut en compte, no hi veig cap centre d'un entorn més rural, per dir alguna cosa, només veig centres de grans ciutats i això també és una cosa que crec que s'hauria de tenir en compte i com a mínim observar si es viu de manera diferent en municipis més petits, en pobles i en entorns més rurals, igual aquesta comunicació entre nois i noies i aquesta

vivència més comunitària existeix més, no ho sé, però crec que és una cosa que potser es podria explorar.

I després també hi ha un altre factor, que és que tendim molt a fer els estudis –en general–, sobre joves a quart d'ESO, perquè a quart d'ESO és un lloc on els hi tenim a tots, perquè si els fem a batxillerat, o sigui, si els fem més grans un ja no estan en el món educatiu i els altres estan a batxillerat, un altres estan en mòduls professionals o el que sigui, tendim molt a fer-ho a quart d'ESO, però a quart d'ESO estan en una edat on el seu sistema hormonal i el seu físic estan en situacions molt diferents nois i noies, i crec que per això també es produeix més aquesta separació entre nois i noies, perquè les noies ja tenen un cos de dona i es comencen a comportar quan adolescents com noies més grans, i molts nois als quinze anys encara són molt nens.

I, per tant, totes aquestes pors de violència sexual les viuen de manera absolutament diferent. Que igual si poguéssim equilibrar, que ja sé que és molt difícil, eh?, perquè clar, a la que els perds als setze ja no els pots analitzar igual perquè no els tens a tots escolaritzats en el mateix lloc i llavors és molt més complicat, però crec que una part es podria referir a això, i volia saber la vostra opinió, també, sobre això es té en compte d'alguna manera o no.

I ja us dic que jo també, bé, tindria en compte també aquest valor, que la igualtat sí que la volen i que a vegades pensem que han canviat ells respecte dels seus antecessors, però igual el que ha canviat també és el concepte feminisme. Llavors això és el que els fa por, perquè amb el concepte feminisme en què es va començar a treballar fa un munt d'anys en realitat l'han integrat i l'esperança també és una mica que el concepte feminisme amb el que es treballa avui, d'aquí uns anys l'hauran integrat i...

Fitxer 3

el que els farà por, o sigui, el que fan por són els canvis, una mica aquest concepte, perquè el concepte de feminisme amb el que es treballava amb els seus pares ells avui el tenen integrat i no els hi suposa un problema. Una mica si pensàveu que això podia estar passant també.

I se m'ha acabat el temps o sigui que aquí ho deixo.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Seria el torn del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula la diputada Alba Camps.

Alba Camps i Roca

Gràcies, presidenta. Primer de tot agrair la vostra feina, la que feu des de l'Institut de Ciències Polítiques i Socials no només amb aquest informe, perquè a més en temps com els que estem vivint, de simplificació d'alguns debats, les ciències socials –i aquí vull aprofitar per reivindicar-les–, són imprescindibles perquè ens permeten posar dades, context i complexitat allà on sovint només hi ha percepcions, relats interessats o fins i tot mentides.

Des de posicions clarament d'esquerres i feministes entendre aquests processos amb rigor és imprescindible si volem defensar i aprofundir en drets i llibertats. Una de les idees –llegint l'informe–, més centrals d'aquest informe és la que descriu aquests dos mons que conviuen però que no es comuniquen entre sí, que has comentat. Com bé expliqueu, els nois apareixen sovint reproduint discursos més mediàtics, que els venen més de fora, més estructurats i polaritzats. En canvi, les noies parlen d'una vivència pròpia i des de, en primera persona.

I això obre una pregunta rellevant, que és com s'estan configurant avui, amb les fonts de socialització política dels joves, i quin paper juguen els ecosistemes digitals que mencioneu i que identifiqueu com un espai d'entrada d'aquests discursos neomasclistes. I això ens obliga també a preguntar-nos fins a quin punt determinades forces de l'extrema dreta han aprofitat la incertesa del moment actual per construir relats simples amb culpables clars, amb una narrativa de greuge que situa el feminisme com a adversari.

I la pregunta que se'n desprèn, seguint una mica amb el que comentava la diputada de Junts, és sobre si ens trobem en un desacord real sobre la igualtat o si en realitat estem veient els efectes d'una operació de desfiguració i desprestigi del concepte de feminismes, que anava una mica en el sentit que comentaves tu, però com si hi

hagués una intencionalitat a darrere de carregar-nos literalment el concepte. Perquè el que mostra l'informe és que la idea d'igualtat continua sent compartida, com comentàveu, però el terme feminista ha estat carregat de significats negatius en determinats discursos reaccionaris, que el presenten com a una amenaça o com un excés per tal de desacreditar tot allò que implica els feminismes.

Des d'aquests discursos sovint es presenten polítiques com les quotes que mencioneu a l'informe com si fossin privilegis, quan en realitat són eines pensades per corregir desigualtats estructurals, perquè realment és absurd no analitzar un tema com les quotes sense entendre que la nostra societat s'ha configurat des d'ulls masculins i amb trajectòries masculines i, per tant, és evident que s'ha de poder corregir de forma estructural.

I potser una de les claus més interessants de l'informe apareix quan treballem els grups mixtos, quan es genera aquest clima d'escolta activa d'experiències de les noies els discursos es matisen i apareix l'empatia i a més facilita la capacitat de posar-se al lloc de l'altre.

I en aquest sentit vull acabar amb una pregunta sobre també la metodologia que ha comentat la companya de Junts, que és el municipi més petit de població que hem vist és Igualada i entenem que el feminisme, els feminismes també es construeixen d'una manera diferent amb la realitat rural i que per tant seria superinteressant, fins i tot centrant-vos tant en l'escola, doncs realitats educatives diferents com, per exemple, les escoles rurals o les ZERs segurament podrien aportar una altra perspectiva.

Per tant, res, felicitar-vos per l'informe, donar-vos les gràcies per aquesta feina, també al grup proponent per proposar-lo, malgrat la redundància, i animar-vos a seguir fent aquesta feina fantàstica que feu.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada, ara seria el torn del Grup del Partit Popular de Catalunya i té la paraula la diputada Belén Pajares Ribas.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, presidenta. Agrair al senyor Bartomeus i a la senyora Freixanet les seves explicacions respecte a aquest informe, en què es presenta una escletxa entre nois i noies joves amb visions diferents sobre la igualtat i el feminisme, però també és cert i vostès ho han dit, que no qüestionen la igualtat, ells el que qüestionen és, des del meu punt de vista, unes determinades polítiques sobre el feminisme.

Però també és interessant el comentari que han fet que també apareix en el seu informe i és que quan s'ajunten, quan són grups mixtos, els discursos s'atenuen, que fins i tot es produeixen sinergies i jo penso que és molt preocupant, molt alarmant que per les noies la seva principal preocupació sigui la violència sexual, les violacions, és que a més és que no han parat d'augmentar any rere any i per tant la translació del que passa a la realitat també es veu en el seu dia a dia, penso que això és molt, molt alarmant.

Jo revisava l'informe i penso que és massa categòric qualificar de neomasclista l'opinió diferent, perquè jo penso que una cosa és ser un masclista i l'altra és tenir una crítica al feminisme, perquè el següent ja és titllar el discurs de reaccionari. També penso que és curiós i és una cosa que ens hauria de preocupar a qui posa en marxa determinades polítiques, perquè és curiós que les noies que es qualifiquen de feministes no es volen definir com a tal, això els hi crea un rebuig. O sigui, el propi moviment feminista ha acabat generant tal rebuig amb les polítiques de confrontació home-dona en lloc de ser inclusiu i participatiu, com havia estat fins, bé, com havia estat sempre.

Penso que –i això seria una pregunta–, que en els discursos i en les polítiques les actuacions de les administracions haurien de plantejar-se tenir en compte l'opinió dels nois, dels nois joves, i també el perquè del rebuig de les noies –i ja vaig acabant–, perquè és que penso que si no ho fan, si això no es fa, s'acabarà augmentant la polarització i l'escletxa que existeix, però en canvi, si ells respecten i tenen més que assumit que hi ha una igualtat entre homes i dones, des del meu punt de vista el que està clar és que el que rebutgen és un feminisme que ha acabat acabant amb la conducta feminista inclusiva i participativa que havia existit sempre.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula la diputada Júlia Calvet Puig.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, presidenta. En primer lloc, agrair-los l'exposició de l'informe. Sí que és veritat que jo vaig tenir l'oportunitat de ja llegir-me'l quan vaig anar a la Comissió de Joventut, que vostès van venir també a presentar i a exposar-lo. I, de fet m'agradaria per explicar-me, si que és veritat que em va com anell al dit, que es diu, una notícia de l'ABC que es va publicar la setmana del 8 de març, en què deia que gairebé la meitat de joves espanyols consideren el feminisme com una eina de manipulació política. I clar, llegint l'informe juntament amb la notícia resulta que encara hi ha gent que se sorprèn que això sigui així, però per nosaltres que constantment estem al carrer, que constantment estem parlant amb els joves, veiem que no és cap sorpresa i que no és cap casualitat.

I no és cap sorpresa ni cap casualitat perquè és el resultat de –com ja els vaig comentar–, un resultat directe de molts anys d'enginyeria social i de col·lectivisme obligatori ultrafinançat amb diners públics, amb diners de tots els catalans. Perquè resulta que, des de fa moltes dècades hi ha tota una generació que està patint els insults de tota una classe política dirigent, que els diu que pel simple fet de ser homes són agressors en potència, vostès els acusen, els assenyalen, els fan sentir com si ells fossin els enemics, de fet, l'informe és una cosa que recull i ho reconeix, i estem davant d'una classe política dirigent que criminalitza la meitat de la població i que només denuncia la violència quan aquesta s'ajusta al seu relat.

Llavors, clar, vostès han intentat imposar-nos una visió del món en què els nois són els culpables pel sol fet de ser homes i en què nosaltres les dones ens volem convèncer que som les víctimes, que som febles, que som dependents de les seves lleis de quotes per poder arribar a ser alguna cosa en aquesta vida, i han aconseguit que hi hagi tota una generació que n'estiguem farts. I això ve després d'anys de vomitades constants de l'esquerra cap a tota una generació que ha dit fins aquí, que fins aquí hem arribat i que ja n'hi ha prou.

I aquesta rebel·lia que vostès titllen molt, no?, la rebel·lia, però és la reacció natural de tota una generació que es nega a seguir vivint tutelada per l'extrema esquerra,

però també diria per l'esquerra en el seu conjunt. I aquesta reacció esclata precisament quan resulta que, mentre observen una classe política dirigent que cada dia està més allunyada de la realitat, que es dedica a xorrades de gènere, els ataca constantment, es dedica a convertir les aules i les seves relacions en camps de batalla, però a la vegada veuen com aquesta mateixa classe política fa polítiques en contra, diguem-ne, que es puguin emancipar, cada vegada els costa més arribar a final de mes tot i tenir un treball i tot i tenir un sou, i aquesta és la realitat.

Per tant, clar, els joves no són «tontos», no són ingenus, i s'adonen perfectament que, mentre vostès juguen a fer polítiques de saló, estan desnonant el futur dels joves a la seva pròpia terra. I és precisament això el que fa que hi hagi una generació que no aguanta aquest sistema, que els beneficia a tots vostès, però que condemna el futur d'aquesta regió. I clar, per aquí no passen i després tenim els resultats d'aquesta enquesta o d'aquests informes.

No és cap sorpresa sinó que és la reacció davant, diguem-ne, de totes les seves polítiques.

Moltes gràcies

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia Martínez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, Sánchez (*Veus de fons. La diputada riu.*) No, no per res, s'assembla. Bé, jo volia agrair la presentació de l'informe i a l'equip de l'Institut. Crec que és interessant que, més enllà de les dades, el que ofereix és un anàlisi qualitatiu, un anàlisi del discurs que crec que a vegades és una mica el que ens falta quan surten aquestes grans dades, aquestes grans enquestes que, a més a més, sigui una tendència a la uniformització en les preguntes. Llavors acaben fent com grans calaixos i grans afirmacions que, al final no recullen tots els matisos que es poden recollir quan el que es fa és un treball més qualitatiu i més d'anàlisi del discurs.

Més enllà de les comentaris que s'han fet sobre la distribució dels grups d'estudi que s'han fet, sí m'agradaria preguntar si heu fet també una mica en categorització per classe social, per nivell socioeconòmic, també veure...

Heu comentat una mica algunes de les diferències que heu detectat, però sí que em semblaria interessant poder-hi aprofundir d'alguna manera poder-hi aprofundir, d'alguna manera, poder aprofundir en aquesta idea que vosaltres dèieu d'aquesta distinció que fan, que al final és igualtat sí, feminisme no, quan en realitat el que busca el feminisme és la igualtat, per tant, d'alguna manera veure si en l'anàlisi d'aquest discurs heu pogut detectar quins són aquells discursos que més aviat estan promovent aquesta confrontació entre el que seria igualtat i el que seria feminisme, quan són dues coses que en realitat l'una ve de l'altra directament.

També preguntar-vos una mica per tota la qüestió de l'educació sexoafectiva que és un dels temes que sempre es posen molt sobre la taula, com combatre aquesta desinformació o aquest creure i sentir discursos a les xarxes que provenen de segons quins determinats influenciadors vinculats a determinats grups d'ultradreta, veure com aquesta educació sexoafectiva, que també és la millor eina per combatre l'accés a la pornografia des d'aquestes edats tan primerenques, si realment la manera que s'està fent és percebuda com que és útil, que és una de les qüestions que també hauríem de posar sobre la taula.

No és que no s'hagi de fer, sinó que ara mateix moltes vegades es fa com a tallers o com a cursos o com a bolets, que no estan integrats des de petits en la formació i l'educació i llavors s'acaba rebent moltes vegades fins i tot a la defensiva, no?, venen a dir-nos que som uns masclistes tots. I llavors l'efecte que hauria de tenir aquesta educació sexoafectiva acaba sent contrària, perquè són classes, sessions puntuals, o coses que es fan pel 8 de març que no es treballen amb profunditat. Suposo que aquí podríem entrar també una mica a veure la formació i les eines que tenen els equips dels instituts per fer aquest tipus de formació, que és una de les qüestions que nosaltres sempre posem sobre la taula que falta.

En els temes de violència sexual si preguntar-vos al final si quan hi ha aquests grups que estan entre ells que tenen millor relació i escolten les històries que els passen les seves companyes són capaços de posar-se en la pell d'elles i entendre la

preocupació, però sí m'agradaria saber, quan estan parlant sols si es fan plantejaments de què està passant amb la violència sexual, si llavors també l'entenen i també la reconeixen o senzillament estan només a la defensiva i atacant els discursos feministes, si això també surt en algun moment.

I breument, perquè ja s'ha acabat el temps també, en el tema de les relacions entre ells, les relacions íntimes, relacions afectives. Jo sí que he detectat com a mínim en els entorns, tinc una filla adolescent que està justament a quart de l'ESO, un cert retrocés important però tant per part de nois com de noies amb la llibertat en les relacions, utilitzant molt la privacitat i el control per controlar i perquè siguin la base de la relació, i això és una cosa que aparentment passa tant amb nois com amb noies i que no es relaciona amb una violència, sinó que sembla que hem tornat una altra vegada al *si me quieres lo dejo todo*, una mica.

I llavors preguntar-vos això, quan també parlen per separat i quan parlen junts, si ells són conscients que donar les claus de l'Instagram, la localització vint-i-quatre hores, tot aquest tipus de coses al final són comportaments d'una relació que pot ser tòxica, que més aviat sembla que estan tendint cap al contrari.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I en no haver-hi representants del Grup Parlamentari de la CUP ni del Grup Mixt, doncs passariem al Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar i té la paraula la seva diputada Elena Díaz Torrevejano.

Elena Díaz Torrevejano

Moltes gràcies, presidenta. Primer de tot donar-vos la benvinguda a la Comissió d'Igualtat i Feminisme i l'agraïment per l'elaboració de l'informe i la presentació aquí en aquesta comissió. Moltes vegades tendim, les persones que ens considerem...

Fitxer 4

feministes i a vegades quan escoltem algunes dades d'algunes enquestes, informes, ja portem massa anys potser preguntant-nos què estem fent malament des del

feminisme perquè apareguin aquestes dades o les persones més joves tinguin aquesta percepció del que és la igualtat i com els afecta de manera suposadament negativa per ells, però...

I de vegades es parla fins i tot de..., potser no hem de parlar de feminisme, hem de canviar el vocabulari, hem de parlar d'un altre terme, qüestions d'aquí, però crec que és molt important entendre que el feminisme és un moviment que no va néixer ahir, portem tres segles, estem en la quarta onada del moviment feminista. En la quarta onada i, com deia, les tres onades anteriors sempre han tingut la mateixa acció, o sigui, des de la primera onada on es van començar a defensar, a lluitar pels drets civils i polítics això va tenir també la seva reacció. La segona onada on es demanava la igualtat real en la vida quotidiana també va tenir la seva reacció. La tercera amb la diversitat i interseccionalitat també va tenir la seva reacció.

I, en aquesta quarta onada, centrada sobretot en les violències estructurals i en les desigualtats que encara continuen, doncs evidentment també té aquesta reacció, estem patint ara mateix les conseqüències dels moviments reaccionaris que, com deia, fa tres-cents anys que ja hi són, hi són presents. Però tres-cents anys després continuem sense poder o tenir eines suficients o capacitat suficient, no sé si estem del tot preparats i preparades per fer front a aquestes onades reaccionàries. Jo tres-cents anys després els volia preguntar què hem après de de tot això, com hem arribat després de tant de temps a estar en un moment on la igualtat sembla que, amb tota la lluita que encara queda per defensar, com encara ens veiem en aquest camp.

Perquè vostès ho comentaven, és un relat que en la gent més jove doncs sembla que està calant, aquest de, ara sóc jo el discriminat, les denúncies hi ha un alt percentatge de denúncies falses. Quan agafes quatre informes, quatre estudis quatre llibres, estudies una mica, mires quatre dades i t'adones que no és així, que tot és fals. En el moment de la informació és quan més desinformació sembla que hi ha. Llavors és una pregunta, sé que és una pregunta molt genèrica, però seria com podem abordar les recomanacions que vostès ens han explicat que, sobretot surten dels més joves, crec que ens indiquen molt clarament el camí, però, és a dir, la primera onada en el segle XVIII no tenia les mateixes eines per lluitar contra aquesta reacció.

Estem en el segle XXI, l'any 2026 i hem de tenir unes altres eines, quines són les eines del segle XXI, de l'any 2026, per lluitar contra aquesta onada reaccionària.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs ara passaria al torn de respostes, bé, aclariments per part dels compareixents per un màxim de deu minuts.

Oriol Bartomeus Bayés (director de l'Institut de Ciències Polítiques i Socials)

Moltes gràcies per totes les intervencions. Jo simplement, per la part metodològica. Ja ens hagués agradat tenir la capacitat de d'abastar l'ampli ventall de pluralitat que hi ha i poder fer una mostra suficientment gran que incorporés municipis mitjans, municipis petits, o sigui, no ho vam fer bàsicament perquè no teníem la capacitat de fer-ho. Havíem fet un estudi anterior, un estudi similar així en base a estudiants, en aquest cas crec que eren de batxillerat, però que per qüestions, com que havia sigut el primer estudi que vam fer vam anar a demanar socors al Consorci d'Educació de Barcelona, i només vam fer instituts de Barcelona. Llavors, en aquest sentit aquesta segona era una cosa que nosaltres estàvem prou cofois d'haver sortit de Barcelona i haver anat a Granollers, a Igualada, però sí que és veritat que clar, hi ha algunes realitats que se'ns escapen.

Tot i així, i relacionat amb el que dèieu, sí que hem tingut molta cura a l'hora de seleccionar realitats diferents des del punt de vista de l'entorn social, i amb això també ens hem assegurat la incorporació en l'estudi d'alumnat d'origen familiar diferent. És a dir, clar, ens hem trobat amb la realitat dels instituts de Catalunya, que en segons quines àrees teníem allà una població de tots els colors i, per tant, hem pogut també tenir una certa idea sobre la possible o no intervenció de l'origen familiar com a element diferenciador que, ja els dic que no, que no hem descobert, és a dir, els nois amb orígens familiars forans no eren més masculistes que els d'aquí. En això sí que ens hi hem trobat.

Pel que fa a la resta de qüestions, li deixo a la Maria...

Maria Freixanet Mateo (responsable de la línia de gènere de l'Institut de Ciències Polítiques i Socials)

Sí, encara la part metodològica sobre nivell socioeconòmic. La única diferència de classe que hem vist, com us deia, és el que a les noies els acaba passant. Perquè hi ha noies que els entorns familiars de classe els permeten fer unes coses que a altres no, és a dir, hi ha noies de certes classes que amb quinze anys no agafen el Metro, no surten de festa de nit, i hi ha altres que sí, llavors hi ha una sèrie d'exposicions a les violències de l'àmbit oci nocturn i públic que unes viuen i altres no. La por és per totes igual.

I en el cas dels nois, la penetració de relat que nosaltres diem neomasclista és exacta en qualsevol classe social amb una diferència, en les classes més altes començaven des d'un lloc més *polite*, és a dir, primer elaboren un discurs que tu vols sentir i a poc a poc et parlen que les dones tenen privilegis. Altres classes és com *de frente*, però en realitat la construcció de discurs d'imaginari és el mateix.

Sobre allò rural, crec que és superinteressant i, de fet, ens hem quedat com amb les ganes perquè ens va passar una cosa que, en un dels grups hi havia un grupet que provenia, tots venien a la ciutat des d'un poble i tenien uns patrons molt diferencials, que ens hagués interessat molt, que no ho podem rastrejar però que intuïtivament tenia a veure amb què tenien més vincle i més àncora. Perquè, per exemple, aquests xavals ens deien, «jo encara quan tinc dubtes en el terreny afectivosexual, vaig a buscar la meva mestra de primària, que ha sigut la mateixa mestra durant tota la meva escolarització». Això és una àncora ideològica, això és un lloc segur que jo quan tinc un discurs...

Hi havia alguns xavals, per exemple, un d'aquests nois deia, et parlava d'aquest discurs de les lleis que beneficien les dones en tercera persona, feia un distanciament. Llavors jo li deia, m'interessa molt que puguis explicar-me el mateix discurs sense incorporar-lo, sinó, estàs dient, hi ha aquest discurs però no me l'estic creient, per què? I em deia, xoca amb els meus valors essencials. I aquest xaval era el mateix que tenia com uns referents molt estables, és a dir, m'hagués agradat explorar altres realitats perquè va cap a aquest lloc.

D'acord, molt ràpid. La part del feminisme, algú ha dit la idea aquesta del desprestigi. Jo crec que és evident, hi ha una decisió, hi ha una estratègia política de desprestigi perquè el feminisme és tres-cents anys de lluita per aconseguir fer-nos iguals i, per

tant, sí. I la cosa és que quan diem neomasclisme, la paraula no ens la inventem nosaltres, neomasclisme o sexisme modern són les paraules que acadèmicament es fan servir per anomenar uns discursos que ja no són un discurs de, jo valc més que tu, o sigui, no és el masclisme clàssic, sinó que és una construcció discursiva nova, que passa per la idea, per exemple aquesta, que les dades estan mentint.

A dia d'avui qualsevol dada socioeconòmica, de treball, de temps, de poder, et dona una imatge de desigualtat. Llavors, la impugnació directa forma part d'aquest neomasclisme. O creure, efectivament incorporar la idea que la majoria de les denúncies són falses. Quan els nois diuen, «és que una dona, perquè vol et pot tancar a la presó». Això forma part d'aquest sistema de pensament, o, «les dones ens estan prenent el lloc», la idea d'entendre qualsevol política correctiva com un abús. Llavors quan diem neomasclisme ens estem referint a un sistema ideològic molt concret. I per mi aquí sí que hi ha enginyeria social, hi ha algú treballant perquè hi ha uns emissors molt clars d'aquest contingut.

I els mateixos nois, tu tens un grup de deu nois, en tens dos amb una reproducció directa que et citen els emissors. No sé si aquí puc dir noms, però els noms dels youtubers i dels instagramers són exactament els mateixos. Llavors el relat..., per exemple, diuen, hi ha quatre-centes lleis que beneficien les dones. No són cent en un institut i mil cinc-centes en un altre, són quatre-centes. Per tant, hi ha una injecció de discurs que va de fora cap a dins i que no té punt de contacte amb la seva vivència. Per això estem parlant d'aquesta idea de discurs.

I, com deia, clar, el procés de desprestigi és problemàtic cap al feminisme, perquè en realitat l'únic que està realment acceptat, l'únic que està acceptat és el que és formalment igualitari, som iguals davant la llei, fins aquí, sí som iguals davant la llei. El que passa que, en un món on som iguals davant la llei com el nostre continua operant un munt de desigualtat, en les cures, en el treball. I un munt de violència que, a més, com molt bé deies, va en augment. Aleshores, si tu només m'acceptes el paper i no el treball per eliminar discriminacions d'altres menes m'estàs impugnant un camp massa gran del treball que queda per fer.

Sobre..., què més? Sí, es noies moltes no volen dir que són feministes. I a mi..., deien una cosa que a mi em matava, que és, esteu enfadant els nois amb qui jo he

de conviure. És a dir, elles tenen com reticències a identificar-se en el feminisme perquè s'ha instaurat la idea que això va de superioritat de les dones, o sigui, que els seus companys, si ella es reconeix com a feminista, entendran que en realitat volen ser superiors i, per tant, moltes no fan ni el gest d'identificació.

I sobre..., em queda temps? (*Veus de fons.*) D'acord, dos minuts, (*L'oradora riu.*) És que vaig molt ràpid perquè..., el tema de l'espai digital aquí és clau, és un dels emissors de discurs més clar i, a més, és l'espai que els fa companyia. És a dir, se'n van a casa escoltant aquell youtuber, aquell instagramer i, a falta del contacte real, és qui els està fent companyia. I són, és que no vull dir noms, però tu tens dos youtubers allà, que estan parlant tota l'estona, tota la tarda, perquè estan..., mentre juguen a un videojoc van deixant anar contingut. Llavors aquests xavals ni tan sols estan buscant aquest contingut, aquest contingut els troba.

Ara hi ha un estudi, un experiment social superinteressant d'unes investigadores que es donen d'alta a Youtube posant que ets un noi de quinze anys. Sense haver seguit ningú ni ha donat cap altra informació, set de cada deu continguts que apareixen són aquesta construcció discursiva. Llavors aquest contingut els troba. Què estem dient? Que aquest contingut ha d'arribar quan ja tinguin solidificats uns valors ètics i crítics suficients, perquè puguin dir aquest discurs potser no té contacte amb la meua vida quotidiana, amb el que a mi m'està passant, potser la meua vida..., saps?, perquè quan passen a parlar de la seva vida no es senten discriminats.

I el tema dels nois amb la violència sexual, sí que solen els grups de nois anomenar-la com una cosa preocupant, però fan un gest de distanciament molt fort. És a dir, els nois alhora et diuen que qualsevol dona, perquè li dona la gana et tanca a la presó per la seva paraula, i alhora et diuen que la violència sexual està poc penada, proposen enduriment de penes. Això com és compatible? Perquè el que viola és un altre, un altre molt llunyà de la meua vida, no té res a veure ni amb mi, ni amb els meus amics, ni amb el meu pare. O sigui, la violència sexual..., nosaltres no fem..., no?, si a mi se m'està acusant del patriarcat sencer i jo no he fet res, que tinc quinze anys, i els violadors, que són un altre molt llunyà de mi, no l'esteu castigant, llavors l'altre és, o té un altre origen, o és un malalt mental, un monstre, un algú que no...,

que no és res meu. Llavors, no l'estàs perseguint prou, i alhora m'estàs acusant a mi de coses difuses que no tenen res a veure amb la meva vida.

I l'últim, crec que la idea de toxicitat elimina tota l'anàlisi feminista que poden fer les noies. Les noies, perquè hi ha molta violència sexual i n'hi la psicològica, la no sé què, tenen tot el discurs construït. Alhora, això, la anomenen amb molta facilitat, no fan servir estereotípia, pot ser un avi, o sigui..., però en el moment que passen a parlar de les seves primeres relacions afectives, totes són tòxiques i tots som tòxics. De sobte la idea, quan entra la toxicitat aquí ja no hi ha relacions de gènere, ja no hi ha violència sexual, ja no hi ha res. Llavors ells i elles consideren que tots som tòxics, tots demanem les contrasenyes, tots ens vigilem. Llavors tornen a haver-hi realment uns aprenentatges del que és l'amor, molt barrejat amb la gelosia, una sèrie de pràctiques que tot i la consciència sobre la violència sexual després tot això a la seva vida quotidiana desapareix en les seves relacions afectives.

I no sé si m'estic deixant res. El tema de les eines. Ja estic fora, no? *(Veus de fons.)*
Doncs, jo això és com límits, inversió en coeducació, política de ciutat més enllà de l'escola, perquè no la podem deixar sola, els profes estan desesperats...

Fitxer 5

I després jo diria com intentar prioritzar allò que t'aglutini el màxim d'espai, d'espectre polític com a prioritat, és a dir, violència sexual és el seu tema, no?, doncs anem a sac. Violència sexual intentem aglutinar el màxim de força política i social que puguem i anem a veure què fem per acabar amb això, perquè està augmentant. Llavors, com ho fem per concentrar esforços en allò que és la preocupació central.

Ja està.

La presidenta

Perfecte, doncs moltíssimes gràcies per la vostra compareixença i les vostres explicacions.

Llavors, suspendrem uns minutets la sessió per fer el canvi també dels següents temes que tenim.

(Pausa llarga.)

La presidenta

D'acord, doncs ara passariem al següent punt de l'ordre del dia.

Proposta de resolució amb motiu del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones

250-00873/15

La proposta de resolució amb motiu del Dia Internacional per l'Eliminació de la Violència contra les Dones, presentada pel Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, i té cinc minuts la seva diputada, l'Elena Díaz Torrevejano per fer la presentació de la proposta de resolució.

Elena Díaz Torrevejano

Moltes gràcies, presidenta. Bé, aquesta proposta de resolució la va registrar el meu grup parlamentari en el marc del 25N, del 25 de novembre que, com saben, és el Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones. Un dia que, pel nostre grup parlamentari continua sent encara avui dia, malauradament, un dia de memòria, de memòria de totes les dones que han sigut assassinades a mans de les seves parelles, exparelles o companys de vida. També és una data de denúncia perquè, malauradament, les dades avalen que encara ha de ser així. Estem a 16 de març, portem dos mesos i mig d'aquest any 2026 i a tota Espanya ja han sigut assassinades tretze dones al conjunt del país, amb la qual cosa són dades que ens preocupen, el primer de tot ens preocupen, però sobretot ens refermen el nostre compromís contra aquest tipus de violència.

I ens referma, com deia, al nostre compromís per –que és el tercer punt–, el nostre compromís contra aquesta violència. La violència masclista, les violències masclistes considerem que són l'expressió més extrema d'una desigualtat històrica de la lluita de les dones, una vulneració de drets humans i, sobretot, una violència que segurament moltes vegades passa molt invisibilitzada, no s'acaba de veure i

sobretot en els nous entorns en els quals han aparegut, com per exemple és l'entorn digital.

Una violència, com deia, que és estructural, dirigida a les dones per l'únic fet de ser dones, no té una altra causa més que aquesta i, com deia, que es dona també en diversos espais. Es dona en l'àmbit de la parella, de la llar, a la família, a la feina, a l'espai públic o també com comentava, a l'espai digital. I una violència que s'expressa de moltes maneres, la clàssica i la que més ens tenen acostumats com és la violència física, però també la violència psicològica, la violència vicària, la violència digital, també com comentaven, la violència econòmica, per posar només alguns exemples.

L'any passat, l'any 2025, que va ser quan nosaltres vam registrar aquesta proposta de resolució i a l'exposició de motius així ho hem incorporat, celebràvem la renovació del Pacte d'Estat Contra la Violència Masclista, un pacte d'estat que passava de les dues-centes noranta mesures a quatre-centes seixanta-una, i incorporant alguns termes que no estaven recollits en l'anterior pacte d'estat, com és la violència econòmica, digital o vicària, i amb un pressupost, dotat d'un pressupost de 1.500 milions d'euros pels propers cinc anys.

A més, un punt a destacar i que també ho hem incorporat a l'exposició de motius, aquesta renovació del pacte d'estat ha empès a que el Consell de Ministres aprovés el primer avantprojecte de llei per la llei de violència vicària, que està ara mateix en tramitació parlamentària, qüestió també que demanem la participació de tots els grups parlamentaris al Congrés per la seva tramitació.

En aquest context en el que hi ha més dades a l'exposició de motius, però en aquest context en el que ens trobem, aquesta proposta de resolució el que demana al Govern són quatre punts. I jo sé que moltes vegades quan el nostre grup parlamentari porta a debat propostes de resolució sempre ens diuen, escolti, vostès que són el grup que donen a suportar al Govern, per què no truquen directament al Govern i ens deixem de fer PRs? Bé, és la nostra capacitat, la iniciativa legislativa, la iniciativa parlamentària, doncs encara crec que la podem mantenir. I aquests quatre punts, a més, el que demanen és el consens del conjunt de grups parlamentaris o de la majoria, intentem que sigui la majoria de grups parlamentaris

d'aquesta cambra. I, a més, considerem que són quatre punts que poden generar molt de consens, com és el de ratificar el compromís del Parlament en la lluita contra les violències masclistes.

El segon, continuar donant suport a les iniciatives de sensibilització d'educació, en igualtat i prevenció, sobretot la prevenció de la violència masclista, i aquí fem èmfasi més venint de la compareixença que venim en la infància, l'adolescència i la joventut. El tercer punt és el de, dins de les competències que té el Govern de la Generalitat, doncs implementar totes aquelles mesures en les que tingui competència el Govern de la Generalitat en aquests punts del Pacte d'Estat. I el quart, doncs col·laborar amb el teixit associatiu que fa una feina ingent treballant amb les víctimes i amb moltes dones que són també, com deia, víctimes de la violència masclista.

I acabo, que m'he passat de temps.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. En no haver-hi esmenes presentades passaríem directament al posicionament de la resta de grups per posicionar-se, i en aquest cas començaríem pel Grup Parlamentari de Junts i té la paraula la diputada Ennatu Domingo

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. En primer lloc agraïm a la diputada Elena Díaz, del PSC, que hagi presentat aquesta proposta de resolució sobre l'eliminació de la violència contra les dones. De fet, quan es va registrar aquesta proposta de resolució els Mossos d'Esquadra van publicar dades sobre la violència masclista i van justament anunciar que hi van haver del gener a l'octubre del 2025 unes set persones dones que van morir per culpa de violències masclistes i, en concret, també van donar la dada que un infant va morir precisament per violència vicària. També van anunciar que les denúncies per violències masclistes han augmentat també, gràcies a que hi ha molta més conscienciació sobre la problemàtica.

Però crec que aquestes dades sí que ens indiquen que necessitem reforçar la prevenció de la violència masclista i, per tant, nosaltres sí que donarem suport a la proposta de resolució. Però sí que ens agradaria comentar o fer una reflexió, perquè

està bé que el Grup del PSC presenti proposta de resolució i, sobretot, quan aquestes són útils i crítiques. I en aquest sentit nosaltres creiem que aquesta proposta de resolució, de fet, no aporta res per combatre la violència de gènere i, de fet, la pregunta que ens ve és que, si no s'estan implementant la majoria dels punts d'aquesta proposta, què està fent el Govern per poder abordar les violències masclistes? Perquè, com heu dit, són paraules i molt poca acció.

I, en aquest sentit, la declaració del Parlament de Catalunya amb motiu del Dia Internacional per l'Eliminació de la Violència Contra les Dones del passat novembre creiem que és molt més ambiciosa amb les seves demandes legislatives i polítiques públiques. Aquesta proposta comparada amb la declaració obvia un dels grans reptes, per exemple, contra la violència de gènere, que és precisament la manca de recursos per tirar endavant iniciatives d'abordatge integral de la violència masclista, però també la perspectiva o la vessant de prevenció d'aquesta problemàtica. Per tant haguéssim esperat una proposta de resolució que exigís més al Govern i no que simplement reafirmés els compromisos que aquest Parlament ja hi ha donat suport.

I, per acabar, també creiem que Catalunya és un referent en polítiques feministes i també en la lluita contra la violència de gènere, però aquesta proposta de resolució redueix l'acció política del govern a una simple implementació, a una acció més sucursalista, passant-ho per la implementació de pactes i també marcs estatals, quan el Govern pot fer una aportació molt més valuosa. Parlem de la Llei 5/2008, la Llei 17/2020, que són precisament lleis que intenten donar resposta a la violència masclista i també amplien la definició de violències, com hem esmentat moltíssimes vegades en aquesta comissió. Parlen de violències digitals, que la meua companya diputada després aprofundirà més les nostres propostes, però creiem que...

En aquest sentit vull dir que donarem suport perquè és el necessari, cal reafirmar aquests compromisos contra la violència masclista, però aquesta proposta no aporta...

Fitxer 6

res nou. Per tant aquest és el nostre posicionament.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Ana Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. És curiós que avui que és 16 de març estiguem debatent aquesta proposta de resolució, que precisament era el motiu del 25, del Dia Internacional per l'Eliminació de les Violències contra les Dones. Si bé continua present, perquè no és un dia a l'any, sinó que les dones patim violències pel fet de ser dones tots els dies de l'any, i no només un. Per tant, avui parlarem de les violències masclistes. Les violències masclistes, com deia, les patim només pel simple fet de ser dones i són en múltiples àmbits. Trobem la violència sexual, la violència física, la violència psicològica, la violència política, la violència digital, la violència econòmica, però també la violència institucional.

I la portaveu, la diputada del PSC feia esment a aquestes violències i també el Pacto de Estado que posava en relleu. Jo vull fer una consideració, i és que al Pacto de Estado, Esquerra Republicana va incorporar una esmena per incorporar precisament aquesta violència institucional que pateixen moltes dones que són revictimitzades, per exemple, quan van al jutjat per part de les administracions públiques. I no va ser acceptada. Per tant, quan parlem de la defensa de totes aquestes violències masclistes crec que també hem d'ampliar el focus com ho fa la llei catalana. I jo és que vull posar en valor la normativa, l'ordenament jurídic català i la pròpia llei catalana contra les violències masclistes.

Aquesta proposta de resolució, al nostre parer manca d'ambició i té una clara òptica estatal. Nosaltres tenim prou competències, de fet hi ha un departament exclusiu, vull dir, hi ha una Conselleria d'Igualtat i Feminisme, que té una secretaria general que s'hi dedica, a l'erradicació de les violències masclistes, per tant, supeditar aquesta mirada a l'àmbit estatal nosaltres no ho entenem. Si de veritat creiem que hem de lluitar per erradicar aquestes violències, el que cal és que estigui al centre de l'agenda política, que sigui una feina transversal de tot el Govern, de totes les administracions públiques, també amb la societat civil organitzada, amb totes les

entitats i, per tant, defensar totes les nostres competències i no en un àmbit estatal que manca encara de molt desenvolupament, no així com ho fa la llei catalana, que ara, a més, està en tràmit en aquest Parlament.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula la diputada Belén Pajares

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora presidenta. Tal i com ja hem expressat en altres ocasions, el Partit Popular ens reafirmem en el compromís en la lluita contra la violència contra les dones i en el suport a les víctimes. Pensem que hem de seguir avançant de forma decidida en l'erradicació d'aquest tipus de violència, condemnant els maltractadors i continuant sensibilitzant tota la societat que estem davant d'un problema que ens afecta a tota la societat.

L'any 2017 el Partit Popular va impulsar, redactar i aprovar el primer Pacte d'Estat a Espanya contra la violència de gènere, un pacte que era una claríssima declaració d'intencions i que, a més a més, comptava –i no és un tema menor–, amb una dotació de 1.000 milions d'euros es repartien cinc anys, que era la duració del pacte. Aquest pacte va ser renovat el febrer del 2025 també amb el nostre suport, però ja es va expressar per part del nostre grup parlamentari al Congrés que el suport no suposava un xec en blanc, perquè tenim molts dubtes de quin serà el desenvolupament del pacte i com es resoldran alguns dels seus aspectes.

Malauradament, si ens traslладem a la crua realitat, les xifres d'actes violents que atempten contra la dona no paren d'augmentar, siguin violències sexuals, violències masclistes o altres tipus de violències alienes a la societat occidental, com són els matrimonis forçosos, que és una pràctica que denigra les nenes i les dones i les converteix en mercaderia i que, a més, en molts casos, en nenes menors d'edat podríem estar parlant de pederàstia. La mutilació genital femenina és una altra de les violències més greus contra nenes i dones que encara persisteixen al món, i moltes d'aquestes nenes i joves viuen a Espanya i són filles de famílies immigrants

que continuen practicant aquesta brutalitat, que atempta contra la integritat física i psíquica de per vida.

Les agressions sexuals amb penetració, els casos del 2025 han superat el del 2024. Les dones assassinades, el mateix, les xifres també són negres. Per tant, davant de la crua realitat el nostre posicionament és molt crític, i una cosa és poder donar suport a quasi tota la proposta que avui ens presenta el Grup Socialista, i l'altra és deixar de denunciar la situació actual i les seves actuacions.

Vostès aproven lleis totalment lesives pels interessos de les dones com la llei del sí és sí, que ha beneficiat més de mil quatre-cents agressors sexuals condemnats, o bé, per què no dir-ho, per què no recordar la seva gestió de les polseres antimaltractament, una de les principals eines per garantir la seguretat de les dones víctimes de violència de gènere i violència sexual.

Miri, la credibilitat dels governs socialistes, del Govern de Pedro Sánchez i també del Govern Illa en matèria d'igualtat i protecció de les dones està greument compromesa. No es pot exigir confiança en un govern que abandona les víctimes amb dispositius que fallen o que aproven lleis amb tota la supèrbia legislativa, que afavoreixen els agressors sexuals. Alhora aquest Govern es veu tacat per escàndols de naturalesa sexual, que agreugen encara més la sensació de desprotecció i immunitat.

I, per acabar ja, senyora presidenta, demanarem votació separada pel bon govern de la Mesa, dels punts 1, 2 i 3 i el punt 4, que no donarem suport, ens abstindrem perquè no entenem per què ni qui són els grups i entitats que estan reflectits en aquesta proposició.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula la diputada, la Júlia Calvet Puig.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, presidenta. Que vagi per endavant que des de VOX, com ja hem fet en altres ocasions, condemnem tot tipus de violència, sigui qui sigui l'agressor i sigui

qui sigui la víctima, perquè tota persona que hagi sigut víctima de violència mereix el nostre suport i tota la nostra defensa. Ara bé, el que no serem és còmplices de la farsa que ens pretén vendre el Partit Socialista, el partit –per cert–, d'Ábalos, de Koldo, de Tito Berni, de Salazar. I els hi repetirem les vegades que faci falta perquè no quedi en l'oblit.

Aquesta proposta de resolució del Partit Socialista no és més que una manera d'autoblanquejar-se, de blanquejar-se a sí mateixos. Perquè vostès diuen que lluiten contra la violència contra la dona, però la realitat és que el que fan és utilitzar-ho com a arma política, perquè tots vostès fan política i negoci amb el drama de moltíssimes dones. La mostra de tot això és que els seus «xiringuitos» no paren de créixer, creixen com a xurros, però la violència contra la dona no para d'augmentar.

Perquè mirin, em poden explicar com és possible que després d'haver malbaratat milions d'euros dels catalans sota la promesa d'erradicar o d'intentar erradicar la violència contra la dona, la xifra de violacions s'hagi disparat un quatre-cents per cent en tan sols una dècada? Com justifiquen haver passat de tres-centes trenta-sis violacions el 2016 a 1.794 el 2025? És que això no és que hagi caigut del cel, no és res que sigui nou, això és per culpa de tots vostès i per les seves polítiques de fronteres obertes i també de regularitzacions massives, perquè permeten que entrin individus que no sabem ni d'on venen, ni què venen a fer a casa nostra.

I el seu cinisme i la seva hipocresia no té límits, perquè mentre utilitzen el 25N en aquest cas o també el 8M per organitzar concentracions, balls, xerrades, manifestacions i fer pancartes liles aparentant que els importen les dones, la realitat és que obren de bat a bat les nostres portes a individus que normalitzen la nostra denigració i la violència contra les dones, i tenen la poca vergonya, també, de dir-li riquesa cultural. Doncs la seva riquesa cultural el que ha fet és portar que a la nostra terra a realitzin matrimonis forçosos, mutilacions genitals femenines i delictes sexuals que abans eren una excepció i ara estan a l'ordre del dia, per molt que la consellera l'altre dia digués que no.

I mirin, no és casualitat que les quatre províncies catalanes liderin el nombre de violacions de tota Espanya, no és casualitat que el cinquanta-u per cent dels detinguts per delictes contra la llibertat sexual siguin estrangers. Tampoc és

casualitat que més del vuitanta per cent dels presos condemnats per violació a Catalunya tinguin nacionalitat estrangera. Tot això no és casualitat, és el resultat de posar l'interès i el càlcul electoral per davant dels nostres valors i la protecció de la dona.

L'única solució a tot això és el que portem dient des de VOX des de fa molts i molts anys i que vostès rebutgen, que és cadena perpètua si és nacional, deportació si és estranger. Tota el demés és propaganda i paper mullat.

Moltes gràcies

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, moltes gràcies, presidenta. De fet, sí, coincidint amb el que han dit alguns grups anteriorment, és evident que és una proposta de resolució que arriba amb uns quants mesos de retard. No sé si en algun moment ens hauríem de plantejar també el funcionament dels ordres el dia de la comissió perquè puguem tenir els debats una mica més ajustats a l'actualitat en què estiguem. I també posar sobre la taula que, efectivament pel 25N el Parlament ja va fer una declaració institucional que es va poder llegir en el Ple i que nosaltres també coincidim que anava bastant més enllà del que va aquesta proposta de resolució, que sí que com a mínim ens sembla que té una llarga part expositiva, però que la part de propostes de resolucions i acord és com a mínim bastant aigualida, per dir-ho d'alguna manera.

Començant pel primer punt, en què es diu que el Govern ha de ratificar el compromís d'aquest Parlament, el Parlament té autonomia, no necessita que el Govern li ratifiqui absolutament res, és el Parlament qui ratifica aquesta lluita contra les violències masclistes. I en els punts 2, 3 i 4, doncs jo crec que el 2 i 3 són com qüestions també bastant òbvies, que crec que la Conselleria ja sap què ha de fer i no sé si necessita que aquest Parlament li recordi.

I, sobretot, m'agradaria centrar-me en el darrer punt, en el punt 4, en el que es parla de col·laborar amb el teixit associatiu que treballa per la igualtat i la lluita contra les

violències masclistes. Col·laborar amb aquest teixit vol dir fer-los la vida més fàcil i no ofegar-les en un pou de burocràcia i de convocatòries de subvencions i de programes de suport, de les quals encara contínuament tinc un munt d'entitats que es queixen, que és aquesta burocràcia i que és aquests tràmits tan llargs i farragosos i tan difícils de fer planificació de les seves activitats, el que fan que moltes d'elles estiguin en risc o estiguin a punt de tancar.

També parlem de les condicions de treball, per exemple, de les persones que treballen en serveis que són concertats amb l'Administració, com per exemple, les treballadores dels serveis d'intervenció a les dones, és a dir, crec que necessitem que les propostes de resolució i especialment quan les proposi el grup de suport a Govern siguin una mica més aterrades, una mica més concretes i que això es tradueixi. En una proposta de resolució que van registrar ja fa uns quants mesos el que hauríem d'estar parlant ja és què és el que està fent el Govern en això i no en un debat d'una proposta de resolució que és com a mínim una mica fora de context ara mateix.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. En no haver-hi presència del Grup Mixt ni del Grup de la CUP passaríem directament a les votacions i, com se'ns ha demanat, faríem votacions de de cada punt per separat. Perfecte.

Doncs votarem el primer punt.

Vots a favor?

Vots a favor del Partit Socialista i Units per Avançar, Esquerra Republicana, Comuns, Junts i el Partit Popular.

Vots en contra?

I vots en contra de VOX.

Passaríem al següent punt.

Vots a favor?

(Veus de fons.) Sí, sí, perquè crec que anava a demanar ella...

Vots a favor del Partit Socialista, d'Esquerra Republicana, dels Comuns, de Junts i del Partit Popular.

Vots en contra?

Abstencions?

I 1 abstenció de VOX.

Passaríem al punt 3.

Vots a favor del punt 3?

Vots a favor del Partit Socialista, dels Comuns, d'Esquerra Republicana, de Junts i del Partit Popular.

Vots en contra?

I 1 un vot en contra, de VOX.

I passariem per últim al punt 4.

Vots a favor del punt 4?

A favor el Partit Socialista, Comuns, Esquerra Republicana i Junts.

Vots en contra?

Vots en contra de VOX.

I abstencions?

Dues abstencions del Partit Popular.

I ara passariem a la següent proposta de resolució (*Veus de fons.*) Aquesta resolució queda aprovada.

(Pausa.)

La vicepresidenta

Passarem al següent punt de l'ordre del dia.

Proposta de resolució sobre la lluita contra la violència digital

250-00912/15

El punt 6, proposta de resolució sobre la lluita contra la violència digital. I començarem el torn d'intervenció amb el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar per defensar la proposta i té el torn de paraula la diputada Sabrin Araibi, per un temps de tres minuts.

Sabrin Araibi Marachi

Gràcies, vicepresidenta. Avui presentem aquesta proposta de resolució per abordar una realitat que, malauradament, cada vegada és més present, la violència digital, especialment la que afecta les dones, nenes i adolescents. Internet i les tecnologies digitals formen part de la nostra vida quotidiana, però aquest espai, que hauria de ser de llibertat i d'oportunitats, s'està convertint en un lloc on es reproduïxen i sovint s'intensifiquen les desigualtats i les violències masclistes.

Les dades són clares. A nivell global, més d'un setanta-tres per cent de les dones han estat exposades a violència a internet, i en el cas de la difusió d'imatges sense consentiment, el noranta per cent de les víctimes són dones. A Espanya, més d'una de cada quatre joves ha rebut insinuacions o comentaris inapropiats a les xarxes socials, i més del...

Fitxer 7

vuitanta per cent d'aquestes dones eren menors d'edat. Parlem de ciberassetjament, amenaces, difusió no consentida d'imatges íntimes, suplantacions d'identitat o revelació de dades personals, però també parlem de noves formes de violència vinculades a la tecnologia, com les *deepfakes* sexuals o la manipulació d'imatges amb intel·ligència artificial.

Aquestes violències no són virtuals ni menys greus, tenen conseqüències molt reals en la vida de cada una d'aquestes dones, com l'ansietat, la por la depressió, la pèrdua d'autoestima, aïllament social i, en casos extrems, ideació suïcida. També condicionen la seva participació en l'espai digital, acadèmic, professional o polític per por a ser atacades. Tot i els avenços legislatius, encara hi ha mancances importants en la definició jurídica de la violència digital, en la recopilació de dades,

en la formació dels professionals i en els recursos per prevenir i abordar aquestes situacions.

Per aquest motiu, aquesta proposta de resolució insta al Govern a avançar en diversos àmbits. En primer lloc, impulsar una definició jurídica clara i harmonitzada de la violència masclista digital, coordinada amb les institucions estatals i europees. En segon lloc, reforçar la prevenció la detecció i la protecció davant d'aquestes violències, especialment davant les noves formes vinculades a la intel·ligència artificial. També proposem millorar les dades disponibles mitjançant l'elaboració d'estadístiques específiques que permetin entendre millor el fenomen i dissenyar polítiques públiques més eficaces. A més, considerem que cal reforçar la formació en ciutadania digital responsable i en educació afectivosexual, així com oferir informació als joves sobre l'ús crític i segur d'internet i de les xarxes socials.

I finalment, continuar millorant la formació específica dels professionals que treballen en l'abordatge de les violències masclistes i impulsar campanyes de sensibilització sobre aquest problema i les seves conseqüències. Perquè el món digital no és un espai aliè a la nostra societat, és una extensió d'ella. I si volem combatre les violències masclistes de manera efectiva, també hem d'actuar amb decisió en l'àmbit digital.

I per tot això, demanem el suport favorable de tots els grups parlamentaris a aquesta proposta de resolució.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara, en no haver esmenes farem el torn d'intervenció dels grups parlamentaris i serà de major a menor, començant pel Grup Parlamentari de Junts i té la paraula la diputada Laura Martínez per fer el seu posicionament.

Laura Martínez Portell

Moltes gràcies, vicepresidenta. Que la violència digital és una realitat creixent, que afecta especialment de manera més descarnada les dones i les noies joves i que, per l'ús que fan..., el temps no està computant, ni computant bé, no? *(Veus de fons.)* D'acord, no passa res, si em donen més espai, més espai que gastaré *(La diputadariu.)* Doncs vingui. Deia que afectava especialment les dones i noies joves perquè

viuen més en l'entorn virtual, i sovint queda invisibilitzada i minimitzada perquè es produeix en un entorn virtual, però el fet que passi a internet, que passi a les xarxes, no la fa ni menys real, ni menys greu. Les conseqüències psicològiques, socials, personals que provoca són profundes i, per això, cal abordar-la amb la mateixa determinació amb què combatem qualsevol altra forma de violència masclista.

Des de Junts per Catalunya compartim el diagnòstic que exposa aquesta proposta de resolució. Les noves tecnologies han obert oportunitats enormes en positiu, però també han generat noves formes d'assetjament, d'explotació i de vulneració de la privacitat. Fenòmens com la difusió no consentida d'imatges íntimes, el ciberassetjament, el control exhaustiu que dèiem abans també en les relacions joves, les manipulacions digitals mitjançant intel·ligència artificial, són realitats que afecten especialment les dones, però també especialment les adolescents.

Dit això, Catalunya ja ha fet passes importants en aquest àmbit. La reforma 17/2020, de la Llei 5/2008 ja definia clarament i recollia què era la violència digital. I aquest reconeixement no és menor, implica entendre que l'espai digital forma part de la vida quotidiana i que, per tant, les polítiques de prevenció i protecció també s'hi han d'estendre. I ara, a més a més, estem en plena reforma de la Llei 5/2008, que potser tindriem oportunitat de posar-nos al dia en aquesta definició, si és que s'ha de fer.

Però nosaltres tenim una definició clara del que és la violència digital i que s'està materialitzant també en la reforma de llei que estem treballant, i no entenem tampoc que es proposi una definició jurídica, quan en l'àmbit jurídic o en l'àmbit penal és precisament en el que no tenim competència. Per tant, la definició que fem sempre serà d'accés al servei, sempre serà una definició que es quedarà més en el plànol de l'ajut, de la prevenció o de l'actuació posterior, però no serà una definició jurídica com a tal en el sentit que afecti el codi penal.

Per la resta tot és continuar, continuar, i sincerament creiem que cal més ambició, perquè la realitat social, les noves tecnologies es mouen a una velocitat a la que no ens estem movent nosaltres. Ja sabem que és impossible moure'ns a la mateixa velocitat que es mou la tecnologia, però en realitat ens hem d'anticipar molt més i les polítiques no poden ser totes continuistes i sempre, de continuar fent el mateix

que ja estem fent, i que estem veient com les violències digitals augmenten, no retrocedeixen.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Ana Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Crec que ja ho hem dit a la primera intervenció de la passada proposta de resolució, aquesta està focalitzada en una violència específica que serien les violències masclistes en l'àmbit digital. De fet, avui, a la compareixença que hem tingut ens han pogut fer palesa aquesta violència amb l'informe que ens han presentat i que pateixen moltes nenes i adolescents.

Pel que fa a aquesta proposta de resolució jo sí que volia fer algunes consideracions. Per exemple, el punt 1, i ara ho comentava la companya diputada de Junts, jo no entenc el punt 1 quan diu, «el Parlament de Catalunya insta el Govern a impulsar la definició jurídica de violències masclistes digital en coordinació amb la Generalitat de Catalunya», o sigui, el Govern amb la pròpia Generalitat, l'Administració del Govern d'Espanya i les institucions de la Unió Europea».

Com ja deia la companya de Junts, Catalunya ja va definir a la modificació de 2020 el concepte de violència digital i, de fet, actualment, que estem en tràmit de modificació un altre cop de la llei de violències masclistes, tornem a parlar de la violència digital, estem en ponència per acabar de lligar tots els articles. Per tant, no ho entenem, perquè hem de remetre al Govern a fer aquesta feina que estem fent en aquesta cambra, que per això som el poder legislatiu?

La resta de punts trobem a faltar, com deia al principi, una manca d'ambició i de concreció. Tot és continuar millorant, continuar valorant, fent estudis, reforçar. Per tant, davant d'aquesta manca d'ambició en un punt, en una violència que és tan present, trobem aquesta manca també de lideratge.

Nosaltres demanem la votació separada del punt número 1 de la resta de punts.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula la diputada Belén Pajares Ribas.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora presidenta. Estem davant d'una realitat creixent a la nostra societat i, per tant, entenem que cal impulsar nous protocols o una nova legislació si són necessàries, però també m'agradaria recordar que fa qüestió d'un any vostès van presentar una proposta de resolució, també referida a les violències digitals, i nosaltres en aquell moment també els vam comentar que existeix un grup específic que també necessita una protecció especial, que són els menors d'edat. I en aquell moment els vam demanar que optimitzessin recursos i que no centressin només les violències digitals en les dones, sinó també en aquest col·lectiu que són els menors d'edat, que possiblement pateixen d'una manera molt especial la mala utilització de les xarxes socials.

Precisament parlàvem abans del Pacte d'Estat Contra la Violència de Gènere, que contempla en alguna de les seves mesures, mesures específiques. I hi ha un capítol de com uns vint punts que és el de la violència digital, per tant miri, implementin el Pacte d'Estat, senyories, del qual hem estat impulsors i som agents essencials en la seva negociació i també en la seva aprovació.

Nosaltres donarem suport a part de la proposta i, per tant, demanaré votació separada, senyora presidenta, dels punts 1 i 3, del 2, 5, 6 i 7, i després del punt 4, perquè no estem d'acord a com..., *(Veus de fons.) Espera, que te lo repito, no hay problema (La diputada riu.)* 1 i 3 *(Remor de veus.)* Bé..., faràs votació punt a punt presidenta? *(Veus de fons.) Bueno, pues entonces ya está. (Veus de fons.)* Sí? D'acord, perfecte. Estava dient que el punt número 4, que també demanarem votació separada. No estem d'acord que es barregi la formació en l'ús de l'ús digital, que pensem que és important, però no estem d'acord que es barregi amb l'educació afectivosexual esbiaixada de gènere que vostès implementen.

I, per tant, demanarem aquesta votació separada que, si la presidenta farà punt per punt no fa falta que jo els enumeri.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara passarem al torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula la diputada Júlia Calvet Puig.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, senyora vicepresidenta. En lloc d'afrontar amb rigor un problema greu i preocupant com és la violència que es pot exercir des de les xarxes socials, el Partit Socialista demostra una vegada més que és incapaç d'abordar cap debat sense prostituir-lo ideològicament. El que no pot ser és que vostès presentin una proposta sobre ciberassetjament i el mal ús que a vegades se'n fa de les xarxes i, com sempre, ho redueixin tot a la seva etiqueta omnipresent de violència masclista, una etiqueta que acaben col·locant a tot arreu per reforçar una agenda ideològica que està esgotada, que és sectària i que està allunyada de la realitat.

Clar, jo li pregunto, què m'estan dient, que els nois no pateixen ciberassetjament, que les úniques víctimes són les noies, que els únics agressors són els nois? Vostès saben que això és completament fals. De fet, fa unes setmanes que es va publicar un informe d'UNICEF, que posava de manifest que gairebé el tretze per cent dels estudiants enquestats que afirmaven haver patit ciberassetjament durant l'últim any eren nois, però a vostès això els és igual perquè només denuncien la violència quan s'ajusta al seu relat, com he dit abans, quan el serveix per alimentar la seva lluita entre sexes. En canvi, quan la realitat els desmunta el discurs, l'amaguen, la manipulen, la rebaixen o directament la neguen.

Per tot això, votarem en contra d'aquesta proposta, perquè no avalarem una estratègia que només reconeix la violència quan li és rendible. Per vostès les víctimes són només un actiu polític. Nosaltres no alimentarem aquest negoci de la ideologia de gènere que, per sistema, ignora la meitat de les víctimes. Ara bé, també votarem en contra d'aquesta proposta perquè, com a bons deixebles de Sánchez, cada vegada que vostès parlen de violència digital, el que realment plantegen és

més vigilància, més control i més censura sobre la llibertat d'expressió. Diuen que volen protegir, però la realitat és que volen tutelar. Diuen que volen prevenir, però el que volen és controlar. El que volen és decidir què es pot dir, què no, i com s'ha de dir i com s'ha de fer.

Ja veiem com se les gasten, per exemple, amb l'última eina de control que s'ha inventat Sánchez. Hodio, amb hac, perquè una vegada més, vostès es creuen moralment tan superiors que s'autoproclamen jutges de la veritat. Per a la seva policia del pensament la qüestió és molt simple, denunciar la corrupció que envolta el Govern Socialista, odi; denunciar que el Partit Socialista utilitza els diners dels espanyols per col·locar mans en llocs de responsabilitat, odi; denunciar el l'avanç de l'islamisme, odi; denunciar la falta d'habitatge, la falta de feines i de salaris dignes, odi. Ara bé, justificar i banalitzar la violència contra els votants de VOX, això no és odi, és llibertat d'expressió, aquesta és la seva doble vara de mesurar, censurar els dissidents i impunitat pels afins.

Nosaltres no participarem d'aquest joc que utilitza el patiment real de les víctimes com a coartada per avançar en la censura, el control i la persecució de la dissidència.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Passem al torn del Grup Parlamentari de Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, vicepresidenta. Doncs, efectivament, en la reforma de la Llei de Violències Masclistes que el meu grup va impulsar l'any 2020 i que es va aprovar per una amplíssima majoria en aquest Parlament, amb grups que potser ara ja no li donarien suport, tot i que sí que li van donar suport en aquell moment, es va introduir de manera explícita com a forma i com a àmbit la violència masclista digital, que evidentment no és l'única violència que existeix en l'àmbit digital, però sí que és una violència molt explícita i molt adreçada directament cap a les dones, per això es diu violència masclista digital.

Crec que l'acte que vam fer en aquest Parlament justament pel 25 de novembre, on es va llegir, una periodista va llegir alguns dels atacs que s'havien adreçat a dones polítiques d'aquest Parlament, algunes diputades d'aquest Parlament, de tots els colors polítics –efectivament és una qüestió que no distingeix de colors polítics–, va posar l'evidència en com s'utilitzen les xarxes per atacar per assetjar dones i sobretot per intentar...

Fitxer 8

aconseguir que callin, que agafin por i que no surtin.

Llegiré ara uns primers missatges penjats per una creadora de contingut, la Carla Galeote, que ha penjat al seu Instagram arran de tota una sèrie de dones que estan publicant els atacs que reben a partir d'alguns dels atacs que va haver-hi les darreres setmanes cap a periodistes també i cap a dones polítiques. Insisteixo, n'hi ha cap a tots els colors polítics, i crec que això val la pena dir-ho, perquè la violència masclista s'adreça cap a diputades i cap a persones polítiques de tots els colors polítics.

«Tienes los días contados tic-tac-tic-tac llega tu hora», «Voy a por ti, te lo aseguro», «Vigila cuando andes sola», «Espantapájaros, ojalá te lapiden», «Carla, tontísima, por favor, deja ya de joder a los hombres y decir que somos potencialmente violadoras, porque si siguen manchando nuestro honor te iré a buscar y pasarán cosas, ¿ok? Primer y último aviso, payasa, me cuesta poco desvivirte. Deja de mancillar a los hombres, puta retrasada, y deja de grabar a ancianos pajeándose».

Això és una mostra, només una mostra del que pot arribar a rebre una dona que té un perfil actiu a les xarxes. Un perfil polític, un perfil públic actiu. I torno a repetir-ho perquè no es victimitzin les que utilitzen la victimització per negar aquesta violència, cap a les dones de totes les orientacions polítiques.

Dit això, nosaltres també lamentem la poca ambició d'aquesta proposta de resolució, és a dir, en aquest Parlament hem tingut interpel·lacions, mocions i altres propostes de resolucions molt més aterrades i molt més ambicioses en el combat de la violència digital. Creiem que el paper d'una proposta de resolució en aquesta comissió no ha de ser demanar una mena de suport acrític a la resta de grups a allò

que el Govern diu que continua treballant, continua millorant i continua millorant diverses vegades i continua realitzant una altra vegada més. El que ha de fer el Govern és fer-ho, i el que ha de fer el Govern és destinar-hi els recursos necessaris per fer-ho.

I com han comentat altres grups, també no estem d'acord amb el punt número 1. No entenem que ara, voler impulsar una definició jurídica amb coordinació del Govern amb ell mateix i amb l'Administració del Govern d'Espanya. Tenim una llei de violències masclistes que defineix aquesta violència digital. És veritat que no des de l'àmbit penal, que això és una competència estatal, però sí que dona una definició atterrada que, a més a més, ara estem treballant i millorant en una ponència on participen tots els grups d'aquesta cambra que volen, que encara la aterra més, la defineix més i la perfila més.

I és aquesta la definició que hem d'utilitzar per aplicar totes les polítiques de prevenció, d'atenció i de reparació de les víctimes d'aquesta violència digital.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara, com hem dit, no hi ha esmenes ni torn de rèplica.

Passarem al torn de vot.

Començarem votant punt per punt.

Per tant, votarem el primer punt.

Comencem per vots a favor?

Vots a favor del PSC.

Vots en abstenció?

PP.

I vot en contra?

VOX, Junts i Esquerra Republicana i Comuns.

El segon punt... *(Pausa.)* El punt queda rebutjat.

Doncs passem al segon punt.

Vots a favor?

PSC i Grup Parlamentari de PP, són 6 a favor, 7 a favor, perdoneu.

Passem al vot en contra?

VOX, en contra.

Abstenció?

Grup Parlamentari de Junts i Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i Comuns.
Aquest punt queda aprovat per 6 vots a favor, 7 vots a favor.

Passem al tercer punt.

Vots a favor?

Grup parlamentari de Socialistes i Units per Avançar.

Vots en contra?

Grup parlamentari de VOX.

i vots d'abstenció?

Doncs tenim quatre, del Grup Parlamentari de Junts, 2 del PP, 3 d'Esquerra Republicana i 1 de Comuns.

Queda aprovat per 5 vots.

Vots a favor?

Del PSC.

Abstencions?

Grup parlamentari de Junts, 4, 2 d'Esquerra Republicana i 1 de Comuns.

Queda aprovada.

Passem al punt 7, vots a favor? Punt 5, perdoneu, punt 5.

Vots a favor?

Grup Parlamentari de Socialistes, Grup Parlamentari de PP, 1 de VOX.

Abstenció?

Junts, Esquerra Republicana i Comuns.

Queda aprovada per 7 vots a favor.

Passem al punt 6.

Vots a favor?

També Socialistes i Units per Avançar, PP, tenim 7 a favor.

Vot en contra?

VOX.

Vots d'abstenció?

Junts, Esquerra Republicana i Comuns.

Queda aprovada.

Punt 7.

Vots a favor?

PSC i PP, per tant, 7 a favor.

Vot en contra?

VOX en contra, 1.

Vots abstenció?

La resta. Junts, Esquerra Republicana i Comuns.

Queda aprovada.

La presidenta

Ara passaríem al setè i últim i darrer punt de l'ordre del dia.

**Proposta de resolució sobre la defensa de les dones davant
l'avenç de l'islamisme**

250-00918/15

La proposta de resolució sobre la defensa de les dones davant l'avenç de l'islamisme. I té la paraula la diputada Júlia Calvet per presentar-la.

Júlia Calvet Puig

Moltes gràcies, senyora presidenta. Fa massa anys que, tant des dels ajuntaments de tots els colors, com des de la mateixa Generalitat s'està impulsant un efecte crida de l'islamisme, provocant que les nostres ciutats cada vegada s'assemblin més a les del Marroc o a les de Pakistan. I aquest efecte crida té conseqüències, però sobretot té víctimes, i en la majoria dels casos aquestes víctimes som nosaltres, som les dones. Però vostès tot això ja ho saben, ho coneixen, però els és igual, prefereixen seguir blanquejant aquesta realitat per pur interès electoral. Aquesta islamització té l'expressió més visible i normalitzada en l'ús del vel islàmic com eina de control i de sotmetiment de les dones.

Per molt que alguns de vostès vulguin vendre que són expressions culturals i que s'han de respectar, la realitat és que són elements de l'islamisme que simbolitzen la denigració de la dona, que simbolitzen el paper que té la dona en el món islàmic, que és la de ser un ésser menyspreable que, sota cap concepte pot mostrar-se lliurement tal i com és. I això xoca frontalment amb els valors d'una societat cristiana i occidental com és la nostra. Perquè mirin, és molt senzill, a Europa les dones anem amb el rostre destapat, a Europa les dones no anem deu passes per darrere dels homes, a Europa, les dones som lliures. I permetre el vel islàmic és enviar un missatge demolidor al món, ja que estem dient que a la nostra terra es tolera la desigualtat en nom de la xaria i la moral musulmana, o que a la nostra terra els drets de les dones poden ser sacrificats en nom de la multiculturalitat.

Per tot això, des de VOX presentem aquesta proposta de resolució. Primer, per declarar que el vel islàmic és una manifestació de desigualtat estructural, que és contrari a la dignitat de la dona i incompatible amb la cultura, la identitat i els usos socials de la societat espanyola. I segon, per garantir la igualtat real, assegurant que cap ideologia o pràctica cultural externa es puguin posar per sobre dels nostres valors i de les nostres tradicions autòctones. Perquè no, no totes les cultures són iguals i no totes les cultures són respectables. I ja els hi dic ben clar, tots aquells que pretenguin que Catalunya es comparteixi en una regió més de qualsevol dels quaranta països islàmics que hi ha al món, que sàpiguen que ens tindran al davant.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn dels grups parlamentaris i té la paraula la diputada Renedo, del Grup Parlamentari de Junts.

Carme Renedo i Puig

Gràcies, presidenta. Diputada Calvet, amb la caiguda de la Segona República, les dones van perdre el dret a votar i van perdre el dret a participar en política. El franquisme va imposar el *Fuero del trabajo*, pel qual les dones quedaven alliberades de treballar perquè el seu lloc era a casa, tancades a casa. Per treballar van tornar a necessitar el permís del marit. Amb la derrota republicana i l'ascens del general Franco al poder, les polítiques relatives a la igualtat es van esfumar, com altres tantes mesures referents als drets de l'individu, a la llibertat d'expressió o a la justícia social.

Aquesta necessitat de llicència marital per treballar no es va abolir fins l'any 1975, el mateix any que es va permetre que les dones poguessin obrir un compte bancari al seu nom sense l'autorització expressa del seu marit. Fa cinquanta anys només d'això, diputada Calvet. Només cinquanta anys. El 1981, quan jo arribava a la majoria d'edat, va arribar el divorci i la proclamació de la igualtat entre els esposos. No existia abans aquesta igualtat, s'ho imagina? Fins al 1989, l'any que em vaig casar, no es va modificar el Codi Penal amb relació a la violació, que va passar a ser tipificada com un delictes contra la llibertat sexual i va deixar de ser un delictes contra l'honestedat.

Però avui només cal mirar les estadístiques. Catalunya és qui té la comunitat musulmana més gran després de la de Múrcia a l'Estat espanyol, però en canvi té la taxa de víctimes de violència de gènere, la segona més baixa de tot l'Estat. Com m'ho expliquen des de VOX, que tenen aquesta necessitat imperiosa de lligar la religió musulmana amb l'augment dels delictes? Els indicadors són els que són. O sigui, que diria que de lliçons en igualtat i en respecte a les dones a l'Estat espanyol se'n poden donar més aviat poques, de lliçons.

Aquesta proposta de resolució demana respecte pels valors fonamentals de la cultura, la identitat i els usos socials espanyols. Els catalans probablement no compartim les ideologies i pràctiques culturals que, en nom d'Espanya s'imposa a les nacions o s'han imposat històricament a les nacions no castellanes. No

compartim els «*a por ellos*», que hem patit tantíssimes vegades dels espanyols. Els catalans no compartim i rebutgem la violència de l'Estat contra els ciutadans i ciutadanes. No compartim els somnis humits d'il·legalitzar partits independentistes. Vaja, no compartim gairebé res amb VOX, ni ens podem identificar amb cap valor dels que VOX diu defensar i malda per imposar.

És per això que, evidentment, votarem en contra d'aquesta moció.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Alba Camps.

Alba Camps i Roca

Gràcies, presidenta. Votarem en contra.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula la diputada Belén Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora presidenta. Avui ens presenta la diputada Calvet una proposició sobre la imposició del vel a Catalunya i també he dir, a Espanya, perquè és el mateix debat. És un debat que va molt més enllà de l'ús d'una vestimenta. És un fet real que cada dia a molts carrers i col·legis de Catalunya es veuen més nenes i més dones amb vel, a més de nicabs i burques –això és una realitat que no es pot negar, tot i que alguns ho facin–, que viuen en barris, en els nostres barris i municipis.

I la nostra obligació com a servidors públics és denunciar aquesta situació i protegir aquestes dones i aquestes nenes, que estan obligades a posar-se el vel. I les administracions públiques han de vetllar. És obligat que vetllin per aquestes dones i aquestes nenes, que no poden sortir al col·legi, no poden sortir al carrer, que no poden sortir a comprar si no van tapades de cap a peus. A Espanya, les dones vestim com es dona la gana. I la finalitat del vel no és preservar la dignitat de la dona, és tot el contrari. Atempta contra ella i és un sotmetiment masclista. La misogínia islamista vulnera el dret de les dones i el primer que fa és aïllar-les. Mirin, senyories,

no existeix cap règim islàmic democràtic i aquests règims totalitaris apelen precisament a la...

Fitxer 9

religió com a justificació de les seves pràctiques.

Del menyspreu a la llibertat, a la llibertat individual i, en concret, al sotmetiment de les dones. I aquest sotmetiment, a través d'aquesta presó que suposa anar tapada de cap a peus, s'ha convertit en la bandera del fonamentalisme. Les dones a Iran i a Afganistan es juguen la vida traient-se el vel en públic. No com aquí, aquí la Constitució espanyola avala qui vol portar-lo de manera..., per decisió pròpia, allà elles si ho fan, però això suposa que aquestes dones es treguin el vel, denunciar l'opressió i la submissió. I a Espanya, sembla mentida, a Espanya –repeteix, senyora Renedo–, les feministes de l'esquerra, aquestes de la pancarta i la batucada, no hissen la bandera de l'ofensa de la dignitat de la dona, el que fan és avalar el seu ús i negar la realitat.

Miri, no pot ser que arrelhi la desigualtat entre homes i dones i la denigració de la dona. I això està molt clar, i l'origen és una immigració que no ve de manera integrada a Espanya. La immigració ha de ser legal i ordenada i, per suposat, exigir el compromís d'integració en els nostres valors constitucionals i els nostres usos i costums. I, sinó, ja saben on està la porta.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta.

Doncs, tot i saber on està la porta, anuncio el vot en contra d'aquesta proposta de resolució.

La presidenta

Gràcies, diputada. I finalitzem. Com no hi ha el Grup de la CUP i el Grup Mixt, passaríem al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i té la paraula la seva diputada Elena Díaz Torrevejano.

Elena Díaz Torrevejano

Gràcies, presidenta. Bé, com tothom ja sap, nosaltres no votarem mai una proposta de resolució, ni cap iniciativa que provingui de l'extrema dreta, i menys una proposta de resolució que, disfressada d'una suposada preocupació per la dignitat de les dones, el que només fa és fer servir precisament les dones per assenyalar i culpabilitzar una part de la ciutadania i així també confrontar veïns i veïnes.

El nostre país és un referent mundial en la promoció de la igualtat efectiva entre dones i homes, i ho és, precisament, primer, gràcies al moviment feminista, a la lluita del moviment feminista que tant vostès critiquen, i segon, gràcies als partits progressistes que han legislat perquè així sigui.

Si a Europa les dones ja ens podem divorciar, si podem avortar, si ja no hem de vestir un rigorós negre quan el nostre marit deixa aquest món, doncs és gràcies als moviments feministes i gràcies als partits que legislen perquè això sigui així. Nosaltres no acceptarem que cap organització política instrumentalitzi la violència masclista com a excusa per fer discursos que l'únic que fan és promoure l'odi, mentre, per una altra banda, neguen les violències masclistes que també patim les dones. I menys, sobretot, d'aquells partits que han votat sistemàticament en contra de totes les iniciatives legislatives que promouen la igualtat efectiva entre dones i homes.

De fet, és que VOX només es recorda dels drets de les dones per utilitzar-los com una arma política amb fins electoralistes. Perquè jo em pregunto, vostès, que tan preocupats estan pels drets de les dones i la seva dignitat perquè porten aquestes peces de roba, han parlat alguna vegada amb elles? Els hi han preguntat? No ho sé. S'han preguntat què passarà l'endemà, en el suposat cas que es prohibeixi l'ús d'aquestes peces de roba? Què passarà amb aquestes dones, la seva invisibilització de la vida pública? Nosaltres no compartim l'ús d'aquestes peces. No les compartim, creiem que és violència contra les dones. Però el que no compartim, sobretot, és

portar-les i abocar-les a la seva exclusió de la vida social, la poca vida social que poden tenir.

I jo, llegint la seva proposta de resolució, el primer punt, en fi, no cal comentar res, però el segon, m'he quedat una mica parada, no?, «*adoptar todas las medidas necesarias para garantizar la igualdad real entre hombres y mujeres*» I aquí, home, si continues llegint, ja entens, no? Però dic, home, ostres, un partit que promou la derogació de totes i cadascunes les lleis, precisament, que promouen la igualtat real entre *hombres y mujeres*, home, que ens ho posi en un punt, és una mica de cinisme per part seva.

Com deia, nosaltres votarem en contra de tota la proposta.

La presidenta

Gràcies, diputada.

Doncs ara passaríem al torn de les votacions.

Entenc que podem votar els dos punts conjuntament? (*Pausa.*) Perfecte.

Doncs votariem els punts 1 i 2 de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots a favor del Partit Popular i de VOX, 3 vots a favor.

Vots en contra?

Vots en contra del Partit Socialista, de Comuns, d'Esquerra Republicana i de Junts.

Llavors, quedaria rebutjada per 3 vots a favor i 13 vots en contra.

I sent aquest l'últim punt de l'ordre del dia, finalitzaríem la comissió.

Fins la propera.

La sessió s'aixeca a...